

Mennesker, der skulle være Befalingsmænd, Noget, som naas lettere, naar de ere samlede i en Skole. Jeg vil ogsaa sige, at det vilde være heldigt, om en saadan Skole laa noget borte fra Kjøbenhavn. Endvidere er der en tredie Omstændighed at bemærke, som ogsaa er overordentlig vigtig, nemlig den, at det er langt lettere for disse unge Mennesker, naar de først blive Sekondlieutenanter og skulle have Kommandoen over Underofficererne, at de nogen Tid have været borte fra den Afdeling, hvor de have været uddannede, ellers kommer der ogsaa det eiendommelige Tilfælde frem, at naar Stolen er forbi, komme de til at besøge over de Samme, som have været deres Lærere, de faae mere Prestige, naar de komme bort fra Afdelingen og først nogle Maaneder efter vende tilbage dertil. Det er den almindelige Mening i Fodfolket, at Sekondlieutenantinstitutionen, som efter vor Hærordning har saa stor Betydning, som man ikke maa se bort fra, vilde vinde overordentligt, hvis man gif over til denne nye Uddannelse eller rettere, da det jo egentlig ikke er en ny Uddannelse, vendte tilbage til den gamle. Der kan maaske siges, at det ikke er paatrængende nødvendigt, og at det kan udsættes til næste Aar. Det er en Selvfølge, det kan det, men jeg maa dog gjøre den Bemærkning, at naar man tidligere har været inde paa en god Wei, som man vidste førte til et godt Resultat, og man ved en Tilfældighed var kommen ind paa en anden Wei, som man troede var en god Wei, men som man saa ser er en gal Wei, tror jeg dog, det er er aldeles paatrængende nødvendigt hurtigt muligt at komme tilbage til den gode Wei. Jeg vil derfor tillade mig at bede det høie Thing at tage under Overveelse, om det ikke kunde finde Anledning til ikke at følge Udvalgets Forslag paa dette Punkt. Det er ganske vist ikke nogen ringe Sum, det dreier sig om, og naar man i det Hele tenderer til at tilveiebringe Balance paa Budgettet, faar det jo sin Betydning. Paa den anden Side er Summen dog ikke saa stor, og da den erede Ordfører i sit indledende Foredrag i Gaar bemærkede, at det ikke absolut var Hovedsagen at faae Balance tilveiebragt, men at man blot ikke gjerne vilde have altfor stort Understud, synes jeg dog, at denne Sum 136,000 Kr. ikke kan have saa overordentlig stor Betydning. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Udsig: Jeg har begjæret Ordet for at udtale et Par Ord angaaende Udgifterne til vort Militærvæsen, men jeg vil først til-

lade mig at gjøre et Par Bemærkninger angaaende denne Finantslovs Behandling i det Hele. Jeg tilstaar, at jeg har været meget i Tvivl, om jeg ikke ligesom det høitærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Krieger) burde afholde mig fra at stemme ved denne Veilighed, idet jeg nemlig med ham er fuldstændig enig i, at den Votering, der finder Sted fra Landstingets Side i dette Tilfælde, ikke er en saadan Votering, som er forudsat i vor Forsatning, og at den som Følge deraf heller ikke kan have den forfatningsmæssige Virkning og Betydning, som ellers tilkommer en Votering af Landstinget. Men jeg skal indrømme, at det under saa uregelmæssige Tilstande som dem, vi nu leve under, kan være ganske rimeligt, at Hensigtsmæssigheds-hensyn gjøre sig gjældende i Henseende til, hvorledes det i alt Fald er naturligt at raade Bod paa de Forstyrrelser, der ere indtraadte i den forfatningsmæssige Ordning. Jeg skal ikke bestride, at det i nærværende Tilfælde, hvor der ikke kan fremkomme en ordentlig Finantslov under Medvirkning af samtlige Faktorer, idet det ene Thing unddrager sin Medvirkning i den Henseende, kan være hensigtsmæssigt, at der gives det andet Thing Veilighed til, og at det benytter denne Veilighed, til at give sin Mening tilkjende om Finantsforvaltningen i de følgende Aar. Finantsforvaltningen kan jo ikke gaae iftaa, den maa jo fortsættes, selv om det sker paa en uregelmæssig Maade, og selv om de forfatningsmæssige Former ikke helt kunne iagttages. Det er imidlertid en Selvfølge, at en Behandling fra Landstingets Side under disse Omstændigheder ikke kan tage Ansvar for det herfra, hvor dette ellers maatte hvile, lige saa lidt som det kan lægge noget Ansvar der, hvor det ikke af andre Grunde maatte være til Stede. Men naar nu saaledes en Forhandling fra Landstingets Side skulde finde Sted, vilde jeg dog have ønsket, at den var foregaaet under noget heldigere Vilkaar, navnlig finder jeg, at man maa beklage, at Finantslovsforslaget er kommet saa sent ind til Landstinget. Regjeringen kan have sine meget gode Grunde dertil, Grunde, som for den kunne have været meget afgjørende, men Faktum er i alt Fald det, at Landstinget kommer til at behandle denne Sag med et Hastværk, som ganske særlig i dette Tilfælde synes mig at være lidet heldigt, for det Første af Grund, at der jo her paa en Maade er Tale om en Virksomhed fra Landstingets Side, som det ikke tidligere har udøvet, idet det her skal behandle en Finantslov først, uden at den i Forveien har været gennemgaaet af det andet Thing, men dernæst ogsaa paa Grund af selve Fi-